سُوْرَة

یسٓ

پښتو منظومه ترجمه

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعه بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسۡمِ اللّٰهِ	له نامې شوروكومه دالله نه
الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	رحم كولو والا ، زيات دے مهربانه
يٰسٓ ● وَالۡقُرۡاٰنِ الۡحَكِيۡمِ ●	اے یٰسینه ! په قرآن (زما) قسم دے
اِنَّكَ لَمِنَ الۡمُرۡسَلِيۡنَ ●	رسولانو كښې ستا ذات (ددې عالَم) دے
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ●	داسې لار باندې ئې ده ښۀ برابره
تَنۡزِيۡلَ الۡعَزِيۡزِ الرَّحِيۡمِ ●	نازل كړې ده عزيز رحيم (بهتره
لِتُنۡذِرَ قَوۡمًا	دې دَپاره هغه قوم كړې خبردار
مَّاۤ اُنۡذِرَ اٰبَآؤُهُمۡ	چې ئې نه دې يريدلې ،نيكۀ پلار
فَهُمۡ	هغه تول په جمع (دلته په هر در)
غٰفِلُوۡنَ ●	غافلان دی (تول اُودۀ له ربّ اكبر)
لَقَدۡ حَقَّ الۡقَوۡلُ	پوره شوې حكم اَمر (دَ مولا) دے
عَلٰۤى اَكۡثَرِهِمۡ	په اكثرو زياتو خلقو (داسې دا دے)
فَهُمۡ	نو دوی څومره چې دی (دلته په جهان)
لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ●	قبلۇنكی نه دی يو هم دَايمان
اِنَّا جَعَلۡنَا فِىۡۤ اَعۡنَاقِهِمۡ اَغۡلٰلًا	په څټونو كښې مونږ طوق دوی له اچولے
فَهِىَ اِلَى الۡاَذۡقَانِ فَهُمۡ مُّقۡمَحُوۡنَ ●	دا ترځنو، نوسرنۀ شی خكته كولے
وَجَعَلۡنَا مِنۡۢ بَيۡنِ اَيۡدِيۡهِمۡ سَدًّا	اوديوال كړۀ ، مونږ ئې مخې ته تيار
وَّمِنۡ خَلۡفِهِمۡ سَدًّا	اوشته روستو(بل)ديوال ئې دَحصار
فَاَغۡشَيۡنٰهُمۡ	مونږه دوی كړل ، په پرده كښې سراسر
فَهُمۡ لَا يُبۡصِرُوۡنَ ●	نو دوی نۀ دی څۀ ليدونكی په نظر
وَسَوَآءٌ	(اے رسوله ! ﷺ ستا دَ پاره) برابر دی
عَلَيۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ	يروَل دا(كفاران چې ستا په در دی)
اَمۡ لَمۡ تُنۡذِرۡهُمۡ	نۀ يرول (چې له ازله دی منكره)
لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ●	نه راوړونكی دَ ايمان دی (پيغمبره ﷺ!)
اِنَّمَا تُنۡذِرُ	بيشك ته شے يرولې (په جهان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ	پیروي چې کړي دَ ذکر کوم انسان
وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ	او رحمٰن نه پټ په پټه ښهٔ یریږي
فَبَشِّرْهُ	زیرې ورکړهٔ ورته (داسې چې جوړیږي)
بِمَغْفِرَةٍ	دَ بخشش (په هر مقام) دَ مغفرت
وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ●	اوثواب (ورله هم شته ډیر) دَعزت
إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتَىٰ	بس یُو مونږ ژوندې کوُنکې هریو مړے
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا	اولیکوُنکې یوُ، چې دُوی دي مخکښې کړے
وَآثَارَهُمْ	اوتهول وروستو ،دَدُوی پاتې هر اثر
وَكُلَّ شَيْءٍ	او (هم دغه رنګې) هر څیز برابر
أَحْصَيْنَاهُ	مونږ هغه هر څهٔ شمیرلي (په حساب کښې)
فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ●	(محفوظ هغه تهول دی) ښه ښکاره کتاب کښې
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ	مثال ورکړه دَهغوی چې وو دکلي
إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ●	چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلي
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ	دُوی ته مونږ، چې اُولیږل ،هغه ساعت
اثْنَيْنِ	دوه کسان (پیغمبران دَهدایت)
فَكَذَّبُوهُمَا	نودُوی اُکښهل ،بیا دواړه دروغژن
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ	مونږ طاقت ورله بیا، ورکړهٔ پهٔ دریم تن
فَقَالُوا	تهول په جمع شول ګویا (په دې بیان)
إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ●	تاسو ته یُو ،رالیږلي رسولان
قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا	شول ګویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
- - - - - - - - - -	لکه څنګه چې مونږ یُو تهول انسانان
وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ	اوڅهٔ نهٔ دی نازل کړي ذات رحمن
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ●	تاسوتهول ئې دروغژن په (خپل) بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالُوْا رَبُّنَا — شول گويا، چې زمونږ رب پروردیگار

يَعْلَمُ — (دَهر څه نه)، هغه ښۀ دې، خبردار

اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ● — دا چې مونږ یو تاسو ته پیغمبران

وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ● — او په مونږ دی رَسوُول رښا بیان

قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ — هغوی اُووې چې ئې تاسو، مونږ له بد

لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا — اوکۀ منې چرته نشوې(دَخپل حد)

لَنَرْجُمَنَّكُمْ — مونږ به تاسو کړو په کانو، تهول ختم

وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ● — اوعذاب کښې به راګیر شې دَاَلَمُ

قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ — هغوی اُووې، چې په خپله، تهول ئې بد

اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ — وُلې شوې نصیحت (ددې حسد)؟

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ● — بلکه تاسو خلق اُوتی ئې دَحد نه

وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ — اویو کس راغې د ښار طَرف سرحد نه

يَّسْعٰى قَالَ — ښه په منډه منډه، (دا ئې) کړۀ بیان

يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ● — اُومنې، قوم ازما! پیغمبران

اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا — اُومنې، ستاسو نه غواړی نه قیمت

وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ● — او دُوی دی، په نیغه لار، دَهدایت

وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ — اوزۀ وُلې به ئې نۀ کړم عبادت

الَّذِيْ فَطَرَنِيْ — پیدا کړې ئې زما وجود صورت

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ● — او آخر واپس کیدل دی ورته بیا

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً — پس له دې نه بل څنګ اُنیوم الٰه

اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ — که رحمٰن راکوی ماته څۀ نقصان

لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا — نه راکوی فائده ماله ئې بیان

وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ● — اونه ما شی خلاصولې (په قیامت کښې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ●	نو زه شم به ښه ښکاره په ضلالت کښې
إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمۡ	ما راوړي دے، په ربّ ستاسو ایمان
فَٱسۡمَعُونِ ●	نو زما خبره واورئ (په ښۀ شان)
قِيلَ ٱدۡخُلِ ٱلۡجَنَّةَۖ	حُکم اُشو لو داخل شه په جنت کښې
قَالَ يَٰلَيۡتَ	په افسوس سره ګویا شو (دې راحت کښې)
قَوۡمِي يَعۡلَمُونَ ●	زما قوم ته (چې) معلوم شی دا خبر
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي	په څه وجه خپل ربّ معاف کړم سراسر
وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ●	او په ښِ دلښ کس ے، شمار کړم، دَعزت
وَمَآ أَنزَلۡنَا	اونښ مونږ ښ دے لیرلے، (حښ طاقت)
عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ	هغے قوم تښ پس، ددغے نښ لسکر
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ	دَ اسمانښ (رالیرلے برابر)
وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ●	اونه مونږ یُو رالیږونکی (دغه شان)
إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ ●	په یَو چغه، باندې مړه شول (ټول کسان)
يَٰحَسۡرَةً عَلَى ٱلۡعِبَادِۚ	ډیر افسوس دے (ډیر افسوس) په بندیګانو
مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا	ورته راغے چې رسول (له رسولانو)
كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ●	توقې دُوی به ورپورې کوله خندا
أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا	دُوی نه ګوری، چې مونږ، څومره کړل تباه
قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ	مخکښې دُوی نه، خلق ډیر (په دې دُنیا)
أَنَّهُمۡ إِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ●	هیڅ کله ورته راتلے نشی دُوی بیا
وَإِن كُلّٞ لَّمَّا	او هر څه چې (دلته) ټول دی سراسر
جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ ●	جمع کیږی به دُوی ټول زمونږ په در
وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلۡأَرۡضُ	او یو نخه دُوی له زمکه (دَا دنیا)
ٱلۡمَيۡتَةُ أَحۡيَيۡنَٰهَا	ژمدې کړې هغې مړې له ده مونږ بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا	او راوِیستې مونږ له هغې نه،دانې دي
فَمِنْهُ يَأْكُلُوْنَ ●	بیا له هغې نه خوراك كوي(غلې دي)
وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ	اومونږ په كښې جوړ كړي دي باغونه
مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ	دكهجورو او،انگورودی (فصلونه)
وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ●	اوپه كښې رواني كړې مونږ چینې دي
لِيَأْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ	دَخوراك دَپاره دُوی له ئې میوې دي
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ	او نۀ دُوی په خپله كړې په كښې كار
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ●	وُلے نۀ جوړیږی دُوی شكرگُزار
سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا	پاك دے ذات ،چې ئې كړل ټول جوړه پیدا
مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ	هغه هر څه چې راخیژي ،په دُنیا
وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ	اوهم دُوی نه پیداشوې برابر
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ●	هم هغه هر څه چې دُوی نۀ دي خبر
وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ	اویونخه دُوی له شپه ده (دَجهان)
نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ	مونږ راخكو هغې نه ورځ په داسې شان
فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ●	پس تیاره شی ټوله ،دُوی ته په نظر
وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا	اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ●	دعزیز علیم نه ،دادے مقرر
وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ	اوسپوږمی له مونږ جوړكړې بیل بیل در
حَتّٰى عَادَ ●	شی واپس (هغه نه جوړه شی وړه)
كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ	دكهجورې څنگ چې څانگه وی زړه
لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ	نه كیدې شی ،چې كړی نمر، سپوږمۍ راالاندے
وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ	اونه شپه به شی دَورځ نه كله باندے
وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ	اوهر یو دے دائره كښې د اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَسْبَحُونَ ●	ښهٔ لانبو وهونکی دی(په ښکلی شان)
وَآيَةٌ لَّهُمْ	او شته دُوی ته ولو له نخه یو نشان
أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ	مونږسواره کړل ددُوی ټولو ماشومان
فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ●	په کشتي کښې چې وه ډکه (په ښهٔ شان)
وَخَلَقْنَا لَهُم	اوپیداکړل مونږه دوی له (په جهان)
مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ●	داسې ، دوی کوی ټول هغې کښې سفر
وَإِن نَّشَأْ	اوکهٔ اُغښتهٔ حُکم مونږ(دا اَمر)
نُغْرِقْهُمْ	دُوی به مونږکړو (دغه رنګ) تباه برباد
فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ	اوریدُونکې به ئې نه وی دَفریاد
وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ ●	او نه څوك به دَخلاصی لری قدرت
إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا	بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ●	اوفائده څه قدرې ده دلږ ساعت
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ	اوچې دُوی ته شی وینا (دَنصیحت)
اتَّقُوا	جوړ شے(ټول ښه متقیان) ښه پرهیزګار
مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ	دَخپل مخکښې نه او وروستو(دَهرکار)
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ●	چې په تاسو رحم اُوشی (له رحمان)
وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ	اونه دوی ته دې راغلې څهٔ نشان
مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ	نشانونو کښې څهٔ دُوی ته دَخپل رب
إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ●	مخ به دوی ترې اړولو(بې سبب)
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ	اوچې کله ورته اُوشی څهٔ وینا
أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ	خرچ له هغې کړئ درکړې چې اللّٰه
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا	کافران خلق کوی داسې بیان
لِلَّذِينَ آمَنُوا	هغې خلقو ته چې څوك لری ایمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَنُطْعِمُ مَنْ	مونږه ورکړو هغې چاته څه خوراك
لَّوْ يَشَاۤءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗۤ	خوراك ورکړی ،کۀ اُوغواړی اللّٰه پاك
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ	سبق سکاربش ے کمراهے کس، تول کسان
وَ يَقُوْلُوْنَ	اوهغوی(په جمع)تهول کوی بیان
مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ	دا وعده کله ده ،ئې کۀ صادقان
مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً	انتظار کوی بس دُوی دَتریخ بیان
تَاْخُذُهُمْ	دُوی نیوی به (هغې وخت کښې)هغه حال
وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ	په جکړه چې کو ی خپلو کښې(وال)
فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً	نوطاقت به په کښې نه دَوصیت وی
وَّلَاۤ اِلٰۤى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ	او نۀ کورته ئې دَتلوبه څه طاقت وی
وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ	او شپیلې کښې چې پُو کې شی(په اَمر)
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ	نو تهول دوی به له قبرونوشی (بهر)
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ	تهول په جمع به خپل رب ته شی روان
قَالُوْا يٰوَيْلَنَا	وائی دُوی به هائې افسوس !زمونر نقصان
مَنْۢ بَعَثَنَا	اُوچت کړی پاسولی یُو مونږ چا
مِنْ مَّرْقَدِنَا	دَقبرونو نه ئې مونږ کړو را جُدا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ	داوعده ، هغې چې کړې وه رحمٰن
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ	او رښتیا دَمُرسلانو وو بیان
اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً	یو زُور داره چغه وی به داسې بس
فَاِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ	بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس
فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ	پس نن ورځ به په یوکس نۀ ظلم کیږی
شَيْـًٔا	یوذرّه خسوسکې(نه به پاتے کیږی)
وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ	او بدله به وی بس ستاسو دَاعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ	خاوندان به دَ جنت لري نن حال
فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ●	ښه خوشحاله به خبرې کوي (نورې)
هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ	دُوی اوښځو ته ددُوی به وي ښه سيورې
عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ●	په تختونو به ئې ډَ ډې وي وهلے
لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ	دُوی دَپاره په کښې شته ميوې(نيولے
وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ●	اوددُوی دَپاره شته ددُوی طلب
سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ●	سلام وائي مهربان پالونکې (ربّ)
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ●	(تهول) جُداشے چې ئې څومره مجرمان
أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ	وُلے نۀ وه عهد درسره (دا شان
يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا	دَادم اولاده ! مۀ کړئ عبادت
الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ	دَشيطان دښمن دے ستاسو (هرساعت)
مُبِينٌ ● وَأَنِ اعْبُدُونِي	ښۀ ښکاره ★اوزما اُوکړئ عبادت
هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ●	نيعه لار ده برابر دا (هرساعت)
وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا	اوډير خلق ئې کړل تاسو کښې ګُمراه
أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ●	وُلے تاسو کښې څه عقل نه وو بيا؟
هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي	دادوزخ دے(جهنم)داسې مقام
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ●	وعده شوې درسره پوره تمام
اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ●	وَرداخل شئ نن ، چې کُولومُو انکار
الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ	نن به بندې کړو دَ دوی خُلې دګفتار
وَتُكَلِّمُنَا	او کوي به مونږ سره کلام بيان
أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ	خپې او لاس به وي په دوی (تهول) ګواهان
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ●	هغه کړي چې ئې هرڅنګه ووکار
وَلَوْ نَشَاءُ	اوکۀ مونږ چرې جوړ شُو ،طلبګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ — مونږ به ختمې ئې کړو سترګې دَنظر

فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ — بيادې لارپسې دُوی ګرځی برابر

فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ● — نو دُوی چرته کښې شی(داساعت)ليدلے

وَلَوْ نَشَآءُ — اوکهٔ چرته طلبګاروے مونږ غوښتلے

لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ — په خپل ځائې به ئې شکلونه کړو بدل

فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا — نو طاقت به ئې شی ختم د مزل

وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ● — او نهٔ وروستو واپس تلې شی(له خپل در)

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ — اودَچا چې غواړو مونږه ډير عمر

نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ — پيدائش ته ئې واپس کړو برابر

اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ● — وُلے نهٔ لری دُوی پوهه څه (نظر)

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ — او مونږ شعر ورته نهٔ دے څه ښودلې

وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ — اونه دُوی سره هغه ښکاری څه ښکلې

اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ● — صرف صرف نصيحت ښکاره قرآن دے

لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا — چې اګاه کړی هر ژوندی له (دا ئې شان دے)

وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ● — اوچې حق له کړی ثابت په منکرانو

اَوَلَمْ يَرَوْا — وُلے نه وُوينی (تهوله دَانسانانو)

اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ — په خپل لاسو مونږه دُوی له کړل پيدا

اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ● — ډير څاروی چې مالکان دی ددې بيا

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ — او ددې نه مونږ کړل دُوی له تابعدار

فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ● — څه سورلې دی ، دخوراك څنې پکار

وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ — او شته دُوی له په کښې ښې فائدې اوڅکل

اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ● — وُلے نهٔ اُوباسی شکر(دَربّ خپل)

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً — او نيولې دُوی اللّٰه نه اِله بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ●	شاید دوی له مددګار به شي (یو ځل)
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ	دوی خو نه لري طاقت ئې دَنصرت
وَهُمْ لَهُمْ	او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ●	لښکر دارنګې ورتلونکې (چې هر دم)
لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ وقف لازم	دهغوی خبره تا نه کړي په غم
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ	هغوی څهٔ چې پټوی یُو خبردار
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ●	او هغه هرڅه ښکاره چې وي په جار
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ	وُلې نه ساتي نظر ورته انسان
اَنَّا خَلَقْنٰهُ	مونږ هغه دې پیداکړې (په ښه شان
مِنْ نُّطْفَةٍ	دَنُطفې (یوې قطرې) نه (برابر
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ●	بیا ښکاره کوی جګړه سراسر
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا	او هغه بیانوی مونږ له مثال
وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ	پیدائش خپل ترینه هیر دے (دغه حال
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ	څوك هډوکی به ژوندی کړی ،کړی وینا
وَهِيَ رَمِيْمٌ ●	ښې وړې وړې ذرې وی هغه بیا
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ	هم هغه به ژوندی کړی ،کړه بیان
اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ	چې اول ئې پیداکړې وو،(داشان)
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمٌ ●	او هغه دَهر جوړولو ښهٔ خبر
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ	هغه جوړ کړو تاسو له (ښه برابر)
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا	د شنې وُنې نه (پیدا ئې کړلو) اُور
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ●	بلوې ټول له هغې نه تاسو (نُور)
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ	وُلې نه دې (دغه رنګې) هغه ذات
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ	پیداکړې ئې ده زمکه سمٰوٰت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنۡ يَّخۡلُقَ مِثۡلَهُمۡ	ښه قادر دے چې پیدا کړی دغه شان
بَلٰى	بلکه ذات ئې دے قادر (په هر بیان)
وَهُوَ الۡخَلّٰقُ الۡعَلِيۡمُ ●	او هغه دې لوئې خالق ښه خبردار
اِنَّمَآ اَمۡرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيۡـًٔا	بیشك اُغواړی چې کله څه یَو کار
اَنۡ يَّقُوۡلَ لَهٗ كُنۡ	ورته اُوکړی چې دَ اُوشه بس وینا
فَيَكُوۡنُ ●	نو هغه شی راموجود (په دې دُنیا)
فَسُبۡحٰنَ الَّذِىۡ	نو پاکی، دهغې ذات شوه (هرساعت)
بِيَدِهٖ مَلَكُوۡتُ	چې ئې لاس کښې (بادشاهت) دے حکومت
كُلِّ شَىۡءٍ	په هر خیز باندې (هغه لری قدرت)
وَّاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ●	ورته تلل دی (له دُنیا نه یوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library